Yaşamaq da, yaratmaq da gözəldir

Ömür bir çaya bənzəyir. Ancaq hər zaman sakit, rəvan axıb getmir. Zaman gəlir ki, həyatımız sanki kükrəyib-daşan sellərə dönür. Özümüzü onun tələtümləri içərisində hiss edirik. Belə vaxtlarda mətin olmaq, inamını itirmədən yoluna davam etmək əsl hünər istəyir.

Yazıçı-publisist Aydın Ağazadə də bu gün yola saldığı yetmiş yaşa həyatın burulğanlarından keçərək gəlib. Ancaq çətinlikləri, ziddiyyətli məqamları çox olsa da, bu gün də üzünü güldürən xatirələri də az deyil. Uşaqlıq illərini yada saldıqca, simasında təbəssüm görünür...

O, ziyalı ailəsində dünyaya gəlib. Babası gəmi kapitanı, atası isə geoloq olub. Aydın müəllim yada salır: "Atam Rəhman Ağazadə uzun illər geoloq işlədi. Ailəsini halal zəhmətilə dolandırdı. Tanıyanlar onun necə dürüst, ədalətli insan olduğunu bilirlər. O, bizə hər zaman ata qayğısını hiss etdirirdi. Ancaq mən bu fikirdəyəm ki, ailə ocağı daha çox ana nəfəsi, nəvazişi ilə isinir. Mənim anam sanki ailəsinin, övladlarının başına dolanan pərvanə idi. Bizim dincliyimiz, rahatlığımız, səhhətimizdə, təhsilimizdə, işlərimizdə problemlə qarşılaşmamağımız... anam üçün xoşbəxt olmaq bu idi. Mən həyatım boyu onun qədər fədakar insan görmədim... Valideynlərimiz bizim düzgün tərbiyə almağımıza, doğru yola yönəlməyimizə çalışırdılar. Bunları bizə sözlə təlqin etmirdilər. İlk növbədə, özləri nümunə göstərirdilər. Onlar bizə halallığı, zəhmətdən qaçmamağı, yaxşı təhsil almağı, işinin peşəkarı olmağı, ləyaqətlə yaşamağı öyrətdilər".

1972-ci ildə orta məktəbi bitirdi. Sənədlərini Azərbaycan Dövlət Universitetinə (indiki Bakı Dövlət Universiteti) verdi. Müsabiqədən keçə bilmədi. O il tələbə olmaq arzusuna çatmasa da, tale ona gözləmədiyi yerdən qapı açdı. Aydın Ağazadə o vaxtları xatırlayır: "On səkkiz yaşım vardı. Bir gün Kirov adına parkda (hazırda Şəhidlər xiyabanı - Z.F.) bilyard oynayanda yazıçı Firudin Ağayevlə tanış oldum. Mənim savadım, danışıq qabiliyyətim, məlumatlı olmağım onun xoşuna gəldi. Dostlaşdıq. Məndən soruşdu: "Harda işləyirsən?" Cavab verdim ki, heç yerdə. Firudin Ağayev Azərbaycan Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində işləyirdi. Mənə dedi ki, gəl televiziyaya, orda sənin kimi gənclərə ehtiyac var. Getdim. Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində iki ay ştatdankənar rejissor köməkçisi işlədim. Yazıçı Nahid Hacızadə Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində baş redaktor idi. Gördü yaxşı işləyirəm. Dedi ki, Aydını ştata götürün".

1976-cı ilin martında onu Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsinə işə qəbul etdilər. Həmin ilin aprelində "Səhər görüşləri" verilişi efirə çıxdı. Tezliklə bütün respublikada çox sevilən və maraqla gözlənən bu verilişin hazırlanmasında Aydın Ağazadənin də əməyi oldu.

Sanki bambaşqa bir aləmə düşmüşdü. Çox çalışmağı işgüzarlıqla, məsuliyyətlə yanaşı, həm də televiziyaya böyük marağının yaranmasından irəli gəlirdi. Elə işə can yandırmağı sayəsində tezliklə kollektivdə ünvanına xoş sözlər söylənən əməkdaşlardan biri oldu.

Ancaq ali təhsil almaq arzusunu reallaşdırmağı da unutmadı. Aydın Ağazadə 1977-ci ildə Mirzəağa Əliyev adına Dövlət İncəsənət İnstitutunun (indiki Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universiteti) Teatrşünaslıq fakültəsinə daxil oldu. 1983-cü ildə həmin ali məktəbi bitirdi. Bu günədək fəxr edir ki, diplom rəhbəri professorlar Yaşar Qarayev və Mehdi Məmmədov oldu: "Mehdi Hüseyn və teatr" mövzusunda diplom işi yüksək qiymətləndirildi. Aydın Ağazadə xatırlayır: "Müəllimlərim mənə əla qiymət verdilər. Bu, həyatımın ən gözəl, indiyədək qürurla yada saldığım xatirələrimdən biridir. O zaman müəllimlərim mənə məsləhət gördülər ki, dissertasiya üzərində işləyim. Ancaq həyatın şərtləri, məişət qayğıları elmi fəaliyyətlə məşğul olmağıma imkan vermədi. Elə tələbə ikən də həm oxuyurdum, həm də işləyirdim. Tələbəlik illərimdə bir müddət televeziyada xüsusi müxbir oldum. Sonra mərhum Əhməd Aşurbəyov məni Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində "Kinoproqram" redaksiyasına apardı. "Kino, aktyor, rol" verilişinin redaktoru oldum. Verilişin aparıcısı Xalq artisti Ramiz Məlik idi".

Aydın Ağazadə Azərbaycan Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində 1990-cı ilədək müxtəlif vəzifələrdə çalışdı. Həmin il keçmiş sovet qoşunlarının Bakıda törətdikləri 20 Yanvar faciəsi zamanı Azərbaycan televeziyasında da gərgin hadisələr baş verdi. Rəhbərlik dəyişdi. Yeni rəhbərliyin işçilərə qarşı qeyri-obyektiv münasibəti onu Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsindən uzaqlaşdırdı.

Ancaq jurnalistlik peşəsindən ayrılmadı. O, 1990-cı ildən "Ədalət" qəzetində fəaliyyətə başladı. 1992-ci ilədək həmin mətbu orqanda əvvəl müxbir, sonra şöbə müdiri, baş redaktorun birinci müavini oldu. 1992-2001-ci illərdə isə Aydın Ağazadə "Azərbaycan" qəzetində çalışdı. Bu qəzetin Hüquq-mühafizə orqanları ilə iş şöbəsinin müdiri işlədi. 1995-1997-ci illərdə o, Azərbaycan Hüquqşünaslar Birliyinin orqanı olan "Hüquqşünas" qəzetinin baş redaktoru oldu. Respublikamızda həyata keçirilən demokratik-hüquqi islahatlar barədə silsilə yazıları həmin qəzetin səhifələrində dərc edildi.

Aydın Ağazadə Bakı Dövlət Universitetində ikinci ixtisas kimi ali hüquq təhsili aldı. 2001-ci ildə universiteti bitirdi.

O, 2001-ci ildən Ədliyyə Nazirliyinin İnsan Hüquqları və İctimaiyyətlə Əlaqələr İdarəsinin informasiya şöbəsinin rəisi işlədi. Ədliyyə müşaviri Aydın Ağazadə altmış yaşınadək həmin vəzifədə çalışdı. 2015-ci ildə ədliyyə orqanlarında qulluqda olmanın son yaş həddinə çatması ilə əlaqədar təqaüdə göndərildi. Sonrakı fəaliyyəti yenə jurnalistika sahəsində oldu. Müsahibimiz danışır: "525-ci qəzet"in Türkiyə təmsilçisi kimi üç il altı ay İstanbulda işlədim. Qardaş ölkədə olanda Türkiyənin prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğan haqqında kitab yazdım. "Türkün böyük lideri" adlı həmin kitab həm bizdə, həm də Türkiyədə yaxşı qarşılandı. Sonra səhhətimdə problem yarandı. On iki gün İstanbulda xəstəxanada yatdım. Həkimlər dedilər ki, altı ay yazmaq, oxumaq olmaz. Altı aylıq Bakıya gəldim. Həmin müddətdə pandemiya oldu. Yollar bağlandı. İstanbula dönə bilmədim. İndi də dəvət edirlər. Düşünürəm... İndi yaş da belədir ki, sərbəstlikdir. Yazı-pozu ilə məşğul oluram. Nəvələrlə oyanayırıq. Günlərimiz belə keçir..."

Aydın Ağazadə heç zaman qələmdən ayrılmır. O, uzun illərdir ki, publisistika ilə yanaşı, bədii yaradıcılıqla da məşğul olur. O, "Həsən Əliyev-hakim və insan" (1997), "Cəllad aman istəyir" (2001), "Əbədi Selcan" (2005) və "Sabun köpüyü" (2009) kitablarının, "Sonuncu şahid" ssenarisi əsasında çəkilmiş eyniadlı dördseriyalı televiziya filminin, "Baş tutmayan elçilik", "Dahi", "O dünyada görüşərik" pyeslərinin müəllifidir.

Aydın Ağazadə Azərbaycan Yazıçılar, Jurnalistlər və Hüquqşünaslar birliklərinin və Azərbaycan Teatr Xadimləri İttifaqının üzvüdür.

O, "Qızıl qələm" və "Məmməd Araz" ali ədəbi mükafatlarının laureatıdır: "2020-ci ildə Prezident İlham Əliyev mənə Əməkdar jurnalist adı verdi", - Aydın Ağazadə fərəhlə deyir.

"Mən düşünürəm ki, bu dünyada bir məhəbbət var. O da Tanrı məhəbbətidir - Aydın Ağazadənin dəqiq və dəyişməz qənaətidir. - O məhəbbət sanki konstitusiya - baş qanundur. Ondan sonra Vətənə, torpağa, anaya, ataya, övlada, dostlara... məhəbbət gəlir. Bir insanın qəlbində, varlığında İlahi məhəbbət yoxdursa, o vətənini, valideynini, həyat yoldaşını, övladını, dostunu da sevə bilməz.

Yetmişinə yetişən ömrünün təcrübələri də, dərsləri də böyükdür. Bir də könlündə qubarı silinməyən Bakıda 1990-cı ildə baş verən 20 Yanvar faciəsinin, Qarabağın, Şərqi Zəngəzurun Ermənistan tərəfindən işğal olunmasının, otuz ilə yaxın əsarətdə qalmasının mənəvi ağrıları var. Tarix unudulmur. Ancaq o kədər kölgəsinə dörd ildən çoxdur ki, gün işığı düşüb. Vətən müharibəsinin zəfər sevinci ilə, qalib xalqın nümayəndəsi olmağın qüruru ilə yaşamaq da, yaratmaq da gözəldir.

Zöhrə FƏRƏCOVA,
"Azərbaycan"

Azərbaycan.- 2025.- 20 fevral (№38).- S.11.